ያላየሁት እግዚአብሔር እና ያልኖርኩበት ዘሰዓለም አለ ወይስ የለም?

(ፍልስፍናዊ ሥራ) በአማርኛና እንግሊዝኛ ዐቢይ ደግፌ ፍሬው / ኤል. ኤል. ቢ/ 1999 ዓ.ም

God, Eternal Life (Eternity)-Vanity or Reality?

(Philosophical Justification)
In Amharic and English
Abiy Degfie Frew (LLB)
2006/2007

ያላየሁት ሕግዚአብሔር እና ያልኖርኩበት ዘለዓለም አለ ወይስ የለም?

(ፍልስፍናዊ ሥራ) በአማርኛና እንግሊዝኛ ዐቢይ ደግፌ ፍሬው / ኤል. ኤል. ቢ/ 1999 ዓ.ም

መብቱ በህግ የተጠበቀ ነው ።

All Rights Reserved

ምስ*ጋና*

ይህ መጽሐፍ ያለቤተሰቦቼ የሞራልና ማቴሪያል ድጋፍ እውን ሲሆን ባልቻለ ነበር። ስለሆነም ለቤተሰቦቼ በሙሉ ክፍ ያለ ምስጋና ሳቀርብ በተለይም ወንድሜ አቶ ውሂብ ደግፌ ላደረገልኝ የገንዘብ እና የሞራል ድጋፍ እንዲሁም አህቴ መምህርት እመኩሉ ደግፌ ላደረገችልኝ ማበረታታት እጅግ ክፍ አድርጌ አመሰግናቸዋለሁ።

ማውጫ

ም ግ ቢያ
ምዕራፍ አንድ
የሥራው ጥቅም
ፈ <i>ጣሪ</i> ና ፍልስፍና ለምን አስፈለገ?1
ምዕራፍ ሁለት
እግዚአብሔር አለ ወይስ የለም?5
2.1 ፈጣሪን ማን አኖረው? እንዴት ኖረ?
2.2 የፌጣሪን መኖር ሊያስረዱ የሚችሉ ፍልስፍናዎች፣
ምክንያቶች ወይም አስተሳሰቦች6
2.2.1 የማስረጃ ብልጫ /የበሳይነት/ አስተሳሰብ6
2.2.2. የታሳቁ ተበብ አስተሳሰብ11
2.2.3.
ምዕራፍ ሦስት
ዘሳለም /የዘሳለም ሕይወት/- እውነት ወይስ ተሬት?23
3.1. የንፍስና <i>የመን</i> ፌስ <i>የማ</i> ወቅና
የመረዳት ችሎታ መርህ23
3.2. የነፍስና የመንፈስ አውቀት
የመሸከም ብቃት መርህ2

orgns

ዘመት ፍልስፍና የገነነበት ዘመን ነው።ስለ እግዚአብሔር ሰዎች የተሰያዩ ነገር ይናገራሉ። አንዳንዶቹ የራሳቸውን እግዜር ሲፈጥሩና ሲያከብሩ ይታያሉ።የፍልስፍና ጥሩ ነገር እና እሴት ምክንያታዊነትንና ተፈጥሮአዊ ዕውቀትን መጠቀሙ ነው። ስለእግዜር ብዙ ሲነገርና ሲባል መስማት የተለመደ ሆኗል። ኦሾ የሚለው አለ፤ ዳቪንቺ ኮድም የበኩሉን አውርቷል። እያንዳንዱ ሃይማኖተኛም በራሱ አስተሳሰብ የሚለው አለ። የምስራቁም ሆነ የምዕራቡ ዓለም ስለአግዜር የሚለው አላጣም።

የዚህ መጽሐፍ ትኩረት ግን ስየት ያስ ነው። ለዘመናት ያልተፈቱ ጥያቄዎችን በማንሳት «ስመሆኑ ይህ ብዙ የተወራስትና የሚባልስት እግዜር ወይም ፈጣሪ በእርግጥ አስ ወይ? ጣን ፈጠረው? የት ይኖራል? እንኤት ተፈጠረ? ይፈጠራል ወይስ ራሱን በራሱ ለዘሳለም ያኖረ ኃይል ነው?» የሚሉትንና ተመሣሣይ ጥያቄዎችን ስመመስስ ታስቦ የተዘጋጀ መጽሐፍ ነው።

በአርግጥ እግዜር ካስ ጥያቄ የመፍጠር እና የማቅረብ ብቃትን ሰዎች ውስጥ ያስቀመጠው ራሱ ነው። በምንም መልኩ ይመልሰው በአውነት አግዜር ህያው ሆኖ ካስ ስሚፈጠሩብን ጥያቄዎች ሁሉ መልስ የመስጠት ግኤታ አስበት። እንኳን ፈጣሪን ማመንና መከተል ቀርቶ የሰውና የሰው ጓደኝነት እንኳን ባህርይና ማንነትን ተጠናንቶና ተዋውቆ አይደል እንኤ? አግዜር በሰው ውስጥ ጥያቄ የመፍጠር ብቃት አስቀምጦ ጥያቄው ሲፈጠር (ሲጫር) መልስ የማይሰጥና ዝም የሚል ከሆነ በሰው ግራ መጋባትና ጥርጣሬ ይደሰታል ማስት ነው። ሰው በውስጡ የተፈጠረበትን ጥያቄ መመስስ ቢችል ደስታና እርካታን ያገኛል።

ሕግዜር ደግሞ የፌጠረውን ፍጡር ሲወደው፣ ሲያስደስተውና ሲጠነቀቅስት እንጂ ግራ ሲያጋባው ሲፌጥረው አይገባም። ሰው እንኳ አንድ መኪና ቢሥራ እንዴት እንደሚጠነቀቅስትና እንደሚንከባከበው ለአፍታ ማሰቡ እግዜር የሰው ፈጣሪ ከሆነ ሰው በግራ መጋባትና በጥርጣሬ እንዳይጠፋና ማንነቱን እንዳያበሳሽ ምን ያህል እንደሚያስብስት በመጠኑ ያስረዳናል። ሕርግጥ ለሕፃን ልጅ በልጅንቱ ላቀረበው የማይጠቅመው ጥያቄ መልስ እንደማይሰጠው ሁሉ ምናልባትም እግዜር የጥያቄውን መልስ በዕውቀት አስኪያድግ ሲያቆይበት ይችላል። ሴላው ደግሞ የሚያስፌልንውን ቅርርብ የጊዜም ሆነ ሴላ መስዋዕት ካለማቅረብ የተነሣ ምናልባት የአግዜር ምላሽ ሲዘንይ ይችል ይሆናል እንጂ በአርግጥ እግዜር ካለ ስለእግዜር የጠየቅናቸው ጥያቄዎች ሁሉ መልስ ያገኛሉ።

እግዜር መኖሩን በትክክል ካላስረዳው ስውን ተከተሰኝ ሲሰው አይትልም። ሰው ላልገባው ነገር መልስ እንዲሰጥ መጠየቅ እንኳን የፈጣሪ የሰውም ባሕርይ አይደለም። እንግዲህ ስለ እግዚአብሔር መጠየቅና የማይመለሰ የሚመስሉ ጥያቄዎችን ማንሳት ከንቱ ልፋት አይደለም። ጥያቄን የማቅረብ ችሎታ ያስቀመጠብን እግዜር ስለሆነ መጠየቃችን በፍጹም ኃጢአት አይደለም።

ለመሆኑ እግዚአብሔርን እንዴት መረዳት ይቻላል?

ሁስም እግዚአብሔራዊ ጉዳዮችን /የእስ-ን መኖር አስመኖር ጨምሮ /ቢያንስ በሁለት መልኩ መገንዘብ ይቻላል- በእምነት /መንፈሳዊ መረዳት/ ወይም በምክንያታዊነት /ተፈጥሯዊ አውቀትና ፍልስፍና/ ነው። ከሁለቱ የፌሰንውን መርጣ መጠቀም ሰሰው የተሰጠው ነጻ ፌቃድ ነው። ገናና የእምነትና የኃይማኖት ሰዎች እስከ ሰማያት ተነጥቀው የፈጣሪን ሀልዎት እንደተረዱ ሲነገር ይሰማል። ይሁንና አንድ ሰው በምክንያታዊነት እንጂ በእምነት /መንፈሳዊነት/ ፈጣሪን ማወቅ አልፌልግም ካለ ይኸውምርጫ ሊከበርለትና ሊጠበቅለት ይገባል። እግዜር በእምነት ብቻ አወቀኝ ብሎ ማስገደድ አይችልም። ምክንያቱም አስቀድሞ ለሰውየሰጠውን ነጻ ፌቃድ /ነጻ ምርጫ/ ከሻረ እግዜር ዋሽ / የራሱን ቃል ተጻረረ/ ስለሚያሰኝ እርሱ ደግሞ ስለማይዋሽ በምክንያታዊነት እሱን የማወቅ መብት ለሰው የተሰጠው አንዱ ዕጣው ነው።

ይህ መጽሐፍ ምክንያታዊነትንና የተልጥሮ እውቀትን ብቻ በመጠቀም የጣንንም ዛይማኖታዊ መጽሐፍ ሳይጠቀም ስለእግዜር መኖር አስመኖር እንዲሁም ሴሎች ታሳሳቅ እግዚአብሔራዊ ጥያቄዎች እና ስለዘላለም መኖር አለመኖር ፍልስፍናዊ ምላሽ ለመስጠት የተዘጋጀ ሲሆን መጽሐፉን ልዩ የሚያደርገው በርዕሰ ጉዳዩ ላይ ወጥ ሥራ ስለሆነና የሰዎችን አቋም ከመደገፍም ሆነ ከመንቀፍ የፀዳ በመሆኑ ነው። ሃይማኖተኞችንም ሆነ ከሃዲዎችን አይከስም። «ሕግዜር ሞቷል» ብለው ለተናገሩት ፌላስፎች «ሕንኳን እግዜር የሰው ትውልድ እንኳን ሳያቋርጥ ይቀጥላል» ብሎ ስሜታዊ ምላሽ አይስጥም። «ሕግዜር አለ፤ ምክንያቱም መጽሐፉ ወይም ሃይማኖቴ ይላል» የሚሉትንም ያለምክንያታዊነት ታምናላችሁ ብሎ አቋማቸውን አይተችም። የእግዜርንና የዘላለምን መኖር አለመኖር ከምክንያታዊነትና ፍልስፍና አንፃር ብቻ መልስ ይሰጣል።

የጸሐፊው መነሻ እግዜር ከኖረ መኖሩን በምክንያታዊነት ሲያስረዳኝ ይገባል፤ ካልሆነም አልክተለውም ከሚል መነሻ የመነጨ ነው። ስለ እግዜርና ዘሳለም ማወቅ ለምን ያስፌልጋል ለሚለው ጥያቄ መጽሐፉን ስታነቡ መልሱን ታገኛላችሁ። መጽሐፉ በአማርኛና በእንግሊዘኛ የተዘጋጀው ጥያቄው ለሰውልጆች ሁሉ የጋራ ስለሆነ ሁሉም የማንበብ ዕድሉ እንዲገጥማቸው ታስቦ ነው። ፍልስፍና ስለሆነ ጣዕም እንዲኖረውና ውበት ለመስጠት ግጥምና ንባብ እንደአስፌላጊነቱ በመጠቀም እንዲቀርብ ተደርጓል።

በእግዜር የሚያምን ሰው፣ የማያምን ከሐዲ ወይም ስለሃይማኖትም ሆነ ስለእግዜር ደንታ የሴለው ሰው መጽሐፉን ቢያነብ አቋሙን ለመፈተሽ ይረዳዋል ተብሎ ይታመናል።

ምዕራፍ አንድ የሥራው ጥቅም ፈጣሪና ፍልስፍና ስምን አስፈለን?

ይኖር ይሆን እሱ በግርማው ተልርቶ ከብሮ በመቅደሱ ምን አገባኝ አትበል ይመስከትዛል እምቢ ብትል እንኳን ህሊናህ እራሱ ይነዘንዝዛል

> የፌስከውን ሁን ምሁር ወይም ቀሲል ከየት እንደመጣህ በሀሳብ ሳትዋልል መኖር አትችልም ብትሆንም ባለሟል

ኑሮዬ እዚች ዓለም ስቃይ በበዛባት ችግር ሲደቁሰኝ ማታም ሆነ ጠዋት ረዳት የሚሆን የሚያስመካ ጉልበት እንደ ሰው ያልሆነ የማይሞት በድንገት ፈጣሪ የሚባል የዓለማት ባለቤት አለ ይሆን ብዬ ብተክዝ ብቆዝም ማነው የሚያዝንብኝ እንጃ አንድም ሰው የለም

> ይሄን ግዙፍ ኃይል ይሄን ታላቅ ጉልበት መኖሩን ካወቅሁት ስልቱን ከበላሁት በሱ ጥላ ሆኜ ችግርን በመምታት በሱ ጥላ ሆኜ ጠንክሬ በመሥራት በሽታን በካልቾ ስጋትንም በእውቀት አሸንፌ እንድኖር በፈጣሪ አምኜ

ያለ ጥርጣሬ ደቀመዝሙር ሆኜ እሱን ካልተከተልኩ አንዳች የለምና ይህ እንዳይሆንልኝ አቶ ጥርጣሬ ሆነብኝ ፈተና

እኔና ህሊና መጠያየቅ ጀመርን እንዲህም እንዲህም እንዲህም እያልን አጅሬ ህሊና ሲያቦካ ሲዳክር ዘወትር ይደክማል እኔን ሲያጠራጥር እንዲህም እንዲህም ነገር በመዘርዘር

«ፈጣሪህ አስ ወይ የት ሆነህ አየሽው?
እሱን የፈጠረው በል ንገረኝ ማነው?
እንዴት ተፈጠረ ለሚሰው መልስ የሰህ
የዘሳሰም ህይወት ሳይኖር ያስ መስሎህ
ራስህን አትሽውድ ጊዜህንም አትፍጅ
ጤናህ ሳይጎዳ ተዝናና ተደራጅ
በሽታ መጣብኝ ደስታ አጣሁ እያልክ
የውሽት ስሜትክን በክንቱ እያዳመጥክ
ስይጣን ኃጢአት ጎዳኝ የሚለውን ተረት
ተወት አድርግና ተዝናና ተደስት»

ሕያስ መነዝነዝ ህሊናዬ አመጣ ፈጣሪ ሆይ አንተ ካየህ ይሄን ጣጣ ትንሿን መስተዋት የእውቀት ብርሃን ስለ ሀልዎትህ እባክህ ጣል አድርግብን እያልኩ ሳወጣ ሳብሰለስል ሁሌ ልቤ መልስ አመጣ ረካሁ በግሌ ፈጣሪዬን ባስብ ምንድነው ክፋቱ? ስለማንነቴ ብደክም በብርቱ ፍልስፍና ብሻስ የቱነው ጥፋቱ? እኔና ሀሳቤ ጥላ ውስጥ በዕረፍት ፍልስፍና ይዘን ስለፈጣሪ እውነት ፍልስፍናዊ መልስ ከዛይማኖት ውጪ ለፍጥረት ዓለሙ ይዘን ብንመነጭ ማነው እኔን ኮናኝ የሚሆን ተቆጪ

> በምትወዱት ቋንቋ በሃሳብ ዘመቻ መጽሐፍ ሳልጠቅስ በአመክንዮ ብቻ የብዙ ዘመኑን ክህደት ጥርጣሬ ልንነድስ ልጥል ላፌርሰው ንፍትሬ ወይንም ሳኖረው እዚያው አጠንክሬ

እንደዚህ ጀመርኩኝ እንዲህ በሚል ሃሳብ «ይኖር ይሆን እሱ በግርማው ተፌርቶ ከብሮ በመቅደሱ ምን አገባኝ አትበል ይመለከትሃል እምቢ ብትል እንኳን ህሊናህ እራሱ ይጨቀጭቅሃል»

ምን ያስጨንቀናል ኖረ አልኖር እያልን ይደረስ የለም ወይ ስንሄድ አንዴ ሞተን ምን አንባኝ እኔ ኖረ አልኖረ ብዬ ከፈለገ መጥቶ ያስተምረኝ ጓዳዬ
በለህ ብታወራም ለዚህም መልስ አለ
መኪና ሲበላሽ ማን አስተካከለ?
ሠሪው አይደለም ወይ እሱን የከወነው
ስልችትችት ያለችን እጅግ ጣሪም ያጣች ድግግሞሽ ህይወት
ከሠሪው በስተቀር ማነው የሚያሳምራት
ከሞኝነት ውጪ በእውቀት በማስተዋል የፈጣሪን መኖር
መረዳት ካንኘህ የዘመናት ምሥጢር
የሱን አሠራሩን ፈጥነህ ክሱ ቀድተህ
ማደግ መክበር ብቻ ይሆናል ውብ ድርሻህ
የዘላለም ሕይወት በርግጥም ክኖረ
እጅጉን ተጠቅሟል ስለአንዱ ፈጣሪ የተመሪ-መረ

ይኖር ይሆን እሱ በግርማው ተፈርቶ ከብሮ በመቅደሱ ምን አገባኝ አትበል እምቢ ብትል እንኳን ህሊናህ እራሱ ይጨቀጭቅሃል

ምዕራፍ ሁለት

እግዚአብሔር አለ ወይስ የለም?

2.1 ፈጣሪን ጣን አኖረው? እንኤት ኖረ?

ሳይንሱ ይለናል ሙቂቷ የአየር ኳስ ዓለምን ፈጠረች በመፈረካከስ ወይም በመቀዝቀዝ <u> ሃይማኖት ይስናል ፌጣሪ ነበረ</u> ከዚያም በሥልጣት ዓለምን ፌጠረ የኔ ጥያቄ ግን ሰሳይንስም ለእግዜር ሙቋንም *ጋ*ዝ ሆነ ልጣሪን በተዓምር ማነው ያኖራቸው በሱ መልሱልኝ ለምን ግራ ይግባኝ ለምን ይቸግረኝ በቢለየን ቁጥር ወንን በዓለም ኖሮኝ **ስጊዜው የኔ** መልስ እንደሚክተለው በአጭሩ ተጽፏል በ*ጋ*ራ እናንብበው በፍልስፍናና በእኔ አስተሳሰብ ፈጣሪ ስራሱ በራሱ ነው *ገ*ደብ ራሱን በራሱ አኑሯል እግዚአብሔር ወሰን የሴለው ነው በኃይል በክብር አቻ የሌለው! ነው በሥልጣን በበትር ዘ*መን* የሌለው ነው ዘላለም የሚኖር ጊዜ የማይወስነው አስደናቂ ተዓምር

ስስሆን እግዚአብሔር ማነው የሚፈጥረው በወሰን አልባው ላይ የበሳይ የሚሆነው በወሰን አልባ ላይ ሌላ ወሰን አልባ አካል አስ ብንል አስቀድሞ እግዚአብሔር ያለወሰን ሲቀጥል በወሰን አልባ ላይ ሌላ ወሰን አልባ ቢመጣ ቢደረብ አይሆነውም ካባ ስለዚህ እግዚአብሔር ወሰን ስለሌለው የቀደመው አባት ወላጅ ስለሌለው ራሱን በራሱ ያኖረ ራሱ ነው በኃይል በንልበት በእውቀትም በጥበብ (በሁለም ነገር) በላጭ ስለሌለው

መ**ደምደሚያ-** እግዜር ዘሰዓሰማዊ ነው፤ እንደያልተወሰነ (ቀጥታ) መስመር

በዚህ ቀን ተፈጠረ ማስት አይቻልም። የተፈጠረበት ቀን አይታወቅም። ስለሆነም አይፈጠርም፤ እሱ ፈጣሪ ነው። ነበር፣ አለ ይኖራል።

2.2. የፈጣሪን መኖር ሲያስረዱ የሚችሱ ፍልስፍናዎች፣ ምክንያቶች ወይም አስተሳሰቦች

ምንም እንኳን ስለፈጣሪ መኖር ብዙ ምክንያታዊነት ወይም ፍልስፍና ማቅረብ ቢቻልም ሦስቱን ዋና ዋናዎቹን ምክንያቶች ማየት ብቻ በቂ ነው። እነሱም፡-

- 1. የማስረጃ ብልጫ (የበላይነት) አስተሳሰብ
- 2. የታሳቱ ጥበብ አስተሳሰብ
- 3. የፍቅር አስተሳሰብ ናቸው። እያንዳንዳቸውን ተራ በተራ እንመልክት

2.2.1 የማስረጃ ብልጫ (የበላይነት) አስተሳሰብ

ሀ. ፈጣሪ የሰም የምንል ሰዎች ወስን በሴለው ዓለም ሳይ

ዞሪን አስመኖሩን *ማ*ስረዳት ይጠበቅብናል።

- ማንም በወሰን አልባው ዩኒቨርስ ሊጓዝና ሊዞር አይችልም፤ ምክንያቱም (1) የሰው ዕድሜ (የሰዎች ሁሉ ዕድሜ ቢደመር) ገደብ የስሹን ህዋና ምድር መዞር ስለማይችልና (2) አንዳንድ የዩኒቨርስ ቦታዎች እንደ ቤርሙዳ ትሪያንግል ያሉ አደጋ የበዛባቸውና ሊታሰሱ የማይችሉ ስለሆኑ ነው።
- ስሰሆነም የእግዜርን አለመኖር የሰም ብሎ ከመናገር ውጪ እስከ አሁን አለመኖሩን ያሳየን የሰም።
- የሰም ባዮች የእግዜርን መኖር ሲያስረዱን ካልቻሉ አሰ ባዮች የሚሱትን እንስማ እስኪ::
- አስ ባዮች ፈጣሪ መኖሩን ማረ*ጋ*ገጥ ቀላል ነው፤ አድካሚ ዙሪትም ሳያስፈልግ መኖሩን እናስረዳስን ይሳሉ። እንዴት ሲባሉ ፈጣሪ ድንቅና ተዓምራት ሲያደርግ፣ በሽተኞችን ሲፈውስ፣ሰይጣንን ሲያወጣ እናሳያስን፤በመንፈስም ሰመረዳት ካሻህ እናስለማምድሃለን ይሳሉ። ስለዚህ በድንቅና በታምራት መልስ የሰጠን ፈጣሪ አለ። የለም ከሚሉት በተሻለ በዚህ መንገድ እናሳምናለን ብለው መልስ ይሰጣሉ።
- ድንቅና ተዓምራት የአ*ጋ*ጣሚ <mark>ማ</mark>ጥምጥሽ ቢሆኑስ ሲባሎ እንኤት ሁሉም ድንቅና ታምራት <mark>ማ</mark>ጥምጥሽ ሲሆኑ ይችሳሱ ብለው ጥያቄውን በጥያቄ ይመልሳሱ።
- (ሰ) ድንቅና ታምራት ሁሉ የአ*ጋ*ጣሚ ግጥምጥሞሽ ነው ብሎ የሚክድ ሰውም ካለ ይህንኑ አቋሙንና እምነቱን ይዞ ስለፈጣሪ መኖር ማስረዳት ይቻላል፤ መንገዱ «የ**ጥርጣሪ** ቀመ**ር**» ይባላል። እነሆ

  - ማምትህ ወይም ጥርጣሬህ ሲሆን የሚችስው ሰው ቆስሏል ወይም አልቆሰስም የሚል ነው። የተኮሰውን ሰው አሳየህም።

  - ጥይቱ ሲተኮስ አለማየትህ እና ድምፁን መስማትህ ብቻ ስለውጤቱ ተጠራጣሪ አደረንህ።
  - ቢ*ያን*ስ ተ**ልጥሮ**አ**ዊ እ**ውቀት እንደሚነግረን, ልጣሪ ይኖራል ወይም አይኖርም ብሎ የሚጠራጠር ፍጡር ሰው ብቻ ነው።

እንሰሳት ወይም ተክሎች ተጠራጣሪ ስለመሆናቸው *ማ*ስረጃ የለንም።

- እንድትጠራጠር ምክንያት የሆነህ ያሳየኸው እግዜር ነው። ብታየው ኖሮማ አትጠራጠርም ነበር።

- ያሳየሽው የጥይት ተኩስ ድምጽ እንዳጠራጠረህ ሁሉ እግዜር አለ ወይም የሰም ብሎ ያጠራጠረህ ድምጽ አለ።የጥይቱ ጩኸት አለ። መጠራጠር መኖሩ እንድትጠራጠር ያደረገህ ኃይል መኖሩን ያሳያል።

- አትርሳ! የተኩሱ ድምጽ ዓላማ ሰው ለመጉዳት ወይም ለሴሳ ለታቀደው ዓላማ እንጂ ለመሳት አይደለም፤ መሳት ከተፋጠሪ ያ ልዩ ሁኔታና አጋጣሚ ነው።

ሰዚህ ነው አለ የሚሉት ታምራትና ድንቅ ሲያደርጉ አንተ የሰም ካልክ (የሳተው ተኩስ ያህል) ስለእሱ ዕውቀት የማይኖርህ ጥርጣሬህን ባለማ*መን*ህ ነው።

ተኳሹ ሰውዬ ከቤት ውስጥ ጠርቶ ተኩሱ ዒላማውን መምታቱን ማሳየት እንደሚችል ሁሉ ፈጣሪም የእሱን መኖር እንድታምን ሙሉ በሙሉ በልብህ ውስጥ እምነት ማስቀመጥ ይችል ነበር። ነገር ግን ይህንን ቢያደርግ በሰው ነፃ ፈቃድ ላይ አምባንነን ሆኖ የሰውን የማመን ወይም ያለማመን መብትና ፍላጎት ረገጠ ማስት ነበር።

- ስለዚህ ፈጣሪ በጥበብ አንተ ውስጥ ጥርጣሬን አስቀመጠ፤ ከፈለግህ እንድታምን ካልወደድክም አለጣመን መብትህ እንደሆነ ሲያረ*ጋ*ግጥልህ ፈልጎ ይህንን አደረገ።

ሐ. የጥርጣሬ ቀመር አሁንም ሲያሳምንህ ካልቻለና ካሳረካህ «የእምነት አስተሳሰብ» የሚል ሴላ (ሦስተኛ) የማሳመኛ አማራጭ እንደሚከተለው ቀርቦልሃል።

- *ያን*ኑ የጥይት ተኩስ ምሳሌ ደግ*መን እን*ውሰደው።

- ቤት ውስጥ ሆነህ የተኳሹን ሁሴ አልሞ መቺነትና ብቃት ካወቅህና ስቶ ካላወቀ ውጪ ሳትወጣ በፊት ውጤቱን ሳታይ ያሰበውን ዒሳማ እንደመታ ትገነዘባስህ።

- በዓለም ላይ አብዛኞቹ ሰዎች ሃይማኖት ሲከተሉ ታያላችሁ።

- ይህ ልጣሪ አለ ወይም የስም የሚል ጥርጣሬ ያስቀመጠ ብዙዎችን ጥርጣሬአቸውን አውነት አድርገው እንዲከተሱ በማድረግ ብቃቱን አሳይቷል። ልጣሪ ወሰን አልባው የመጨረሻ ኃይል ነው። ይህንን ጥርጣሬ ባንተ ውስጥ ያደረገ የዚህ ሁሉ ዓስጣት ምንጭ ይሆናል ብለህ የምታስበው ሃይል ያስቀመጠብህ ጥርጣሬ ስህተት ይህናል ብለህ ታስባለህን?
- አልም ተኳሹን ዛሬ ዒላማ አል*መታህም ብትስ*ው ሲናደድብህና እምቅ **ች**ሎታውንና ብቃቱን እያወቅከው ስለናቅከው በግምትህ መሳሳት ተበሳጭቶ የሞተውን ሰው ወስዶ በሞተበት ስፍራ ያሳይሃል።
  - በተመሳሳይ ሁኔታ በፈጣሪ ሳይ እምነት በሴስህ ጊዜ ፈጣሪ ሰልብህ እንዲህ ይላል «የእጆቼን ሥራ ህዋንና ምድርን (ማዙፉን ዓስም) ተመልከት፣በአንተ የምክንያት ውጤት እውቀት (ሁሱም የሚታይ ነገር ምክንያት አሰው) በሚሰው አመጣጡን ማስረዳት ትችሳስህ ወይ? እንዴት ባዶ ነገር ሰዚህ ሁሉ ልዩ ልዩ ነገር ምክንያት ይሆናል?» በማሰት ልብህን ያንኳኳል፤ አክሎም ድንቆችና ታምራቶችን ያደርጋል፤ አንተ ግን አታምንም፤ ውዱ ፈጣሪህ ወደ ሙታን ሥፍራ ስትሄድ መኖሬን ታረጋግጣስህ ልክ የሞተውን ዒሳማ ቦታው ድረስ ሄደህ እንዳረጋገጥህ ብሎይተውሃል።
- ይሁንና የእምነት አስተሳሰብ ከዚህ የበለጠ የሚስው ተጨማሪ ምክንያት አለው። እንሆ፡-
- በማለዳ ተነስተህ ከቤትህ የምትወጣው በሰላም ውዬ እመሰሳሰሁ በሚል እምነት ነው፤ ይሁንና ቀን ጠሳትህ ሊንድልህ ወይም መኪና ሊን~~ሜ~~ህ ይችላል።
- ጠዋት ስትነሳ ግሳዊና ማህበራዊ ኮሮ የጀመርከው ምንም አልሆንም በሚል እምነት ነው።

- *ገ*በያ የምትሄደው ሰሳም ይሆናል ረብሻ አይኖርም ብስህ በ**ጣ***መን* ነው። ይረበሻል ብስህ ሁሴም በስ*ጋት* ቤትህ ብትውል ሕይወትህ አደ*ጋ* ውስጥ ነው።

- ሁሉም ማህበራዊ እና ግሳዊ ህይወት የተመሠረተው በእምነት እና መተማመን ላይ ነው ማለት ይቻላል።
- እንሰሶችም ሆኑ ተክሎች የሚታመኑት ኮሮና ሥርዓት አሳቸው።
  - ማህበራዊ ህይወት ያለ እምነት የማይኖር ከሆነ የዩኒቨርስ ሥርዓትና የተፈጥሮ ህግ ፈጣሪም ካለ የፈጣሪ ህግ ያለ

እምነት ይቀጥላል ብለህ ታምናለህ ወይ?

- አሳዛኙ አንዳንድ ሰዎች ይህንን የእምነት አስተሳሰብ መርህ ለማህበራዊ ህይወት ይገለገሉበታል፤ ወደ ፈጣሪ ስንመጣ ግን ይህን አይቀበሉትም። ፈጣሪ ይገኙባቸዋል ከሚባሉ ቅዱስ ሥፍራዎች፤ ቅዱስ መጽሐፎች እንዲሁም ቃሉ ከሚገኘበት ቦታ ቅድመ ሁኔታዎችን አሟልተው (አንዱ ቅድመ ሁኔታ በመኖሩና በማንነቱ ማመን ነው) ቀጠሮ በእምነት ይዘው መኖሩን አያረጋግጡም።
  - ከፈጣሪ ቀጠሮ መቅረት በሕርግጥ ነፃ ፌቃዳቸው ነው፤ ቢሆንም ለማህበራዊ ህይወት የሚሰጡትን የእምነት ቅንጣት ለፈጣሪ እየከለከሉት ነው፤ስለሆነም ሙሉ በሙሉ ራሳቸውን (የህሊናቸውን ህግ) እየተቃረነ ነው፤ ከራሳቸው *ጋር* ይ*ጋጫ*ሉ።
  - እምነት የማህበራዊ ኑሮ ህልውና መሠረት ከሆነ ለምን ይህን መርህ ስልጣሪ ሲሆን ይነፍጉታል?
  - ስስዚሀ ፈጣሪ የሰም ባዮች ሰፈጣሪ በ**አምነት ቀ**ጠሮ ሊይዙለት ይ*ገ*ባል።

መ. የሰውጥ አስተሳሰብ

- ተፈጥሮ፣ ዩኒቨርስ ሥርዓቱን ጠብቆ ይኖራል። ቀናትና ሌሊት ሳያቋርጡ ይልራረቃሉ።
- ቢያንስ የተፈጥሮ ህግ ወይም ቀመር የማይስወጥ ሥርዓት አለው።
- ሰው የሚታየውን ዓለም ለውጥ ማየት ይችላል፣ አንዳንዴም ለውጥን ሲያባብስ ሲያዘንይ ወይም ሲቆጣጠር ይስተዋላል፡፡
- በኛ እውቀት የሚታወቅ የማይለወጥ ብቸኛ ነገር እራሱ ለውጥ ብቻ ነው፡፡
- የሰውጥ መርህ አይለወጥም።

ሰው የሚታዩት ስውጦች ተመልካች አንዳንኤም ተቆጣጣሪ የተሻሰ ጠቢብና ተንታኝ መሆኑ ሰውጦች በጠቢብ ይታያሱ የሚል አንድ የሰውጥ መርህ ይፈጥራል፤ የዩኒቨርስ ሰውጦች አንዲህ ከሆኑ ይህ መርህ በዩኒቨርስ ለሚኖረው የሰው ልጅም ስለሚያገለግል የማይታዩት ነፍሱና መንፈሱ ከሰው ሥጋ ሲለዩ የነሱን ሰውጥ ተመልካች ከነሱ የበሰጠ ጥበብ ያለው አዋቂ ፈጣሪ ሲኖር ግድ ነው፤ ሰምን ቢባል ማንኛውም ሰውጥ በተሻለ ጠቢብ ይታያል የሚሰው የሰውጥ መርህ የማይሰወጥ ከስሆነ ነው። ፈጣሪ ከማይታዩት ነፍስና መንፈስ የበሰጠ ጥበብ ያለው የማይታይ ኃይልና የነሱን ሰውጥ ተመልካች ነው፤ እግዜር ከሰው የበሰጠ ጥበብ አሰው፤ ምክንያቱም የሰውን ሰውጥ ተመልካች ነውና ነው።

ሠ. የተለመደ የህይወት አስተሳሰብ (ይህ እጅግ በጣም ተጠራጣሪ ስሆኑ ሰዎች የሚቀርብ ምክንያት ነው።)

አዲስ አውቀት፣ ፍልስፍና፣ ግኝት በተለያዩ አዋቂዎች (ኒውተን፣ ኃሊሊዮ፣ አርኪሜድስ፣ ሶቅራጥስ፣ ፕሌቶ ወዘተ) ሲገኙ እነዚህ ግኝቶች በሁሉም ሰዎች ተቀባይነትን ያገኛሉ። ከእነዚህ አዋቂዎች በዕድሜ የሚበልጡ ሰዎችም ሆኑ ያነሱት የቀደሙም ሆኑ ወደፊት የሚመጡ ትውልዶች የእነሱን እውነት ተቀብለውት ይኖራሉ።

- ዩኒቨርስ ህዋና ምድር ግዚ*ፉ ዓ*ለም በራሳቸው *ያ*ለ ፌጣሪ ለረዥም ጊዜ ኖረዋል ብለን *እንገምት*፡፡
- እየኖሩ እያለ በመሀል ከእነሱ የበሰጠ ጥበብ ያለው የሆነ ኃይል በአዲስ አስተሳሰብ ፍልስፍናና ጥበብ እንዲሁም ችሎታ በሰጣቸው፤ ህይወት ያሳቸውንና የሴሳቸውን ያዛቸውና ይመራቸው ጀመር።
- ከዚያም እሱ የሁሉም የበላይ በመሆን የቀደሙትን ህዋና ምድር ግዙፉን ዓለም በእሱ ጥበብ ማንነት ገዝቶአቸው ፈጣሪ ሆነባቸው።

2.2.2 የታሳቁ ጥበብ አስተሳሰብ ዩኒቨርስ እንዴት *እን*ደተፈጠረ ሊሆን የሚችል ግምት

የእኛ ተፈጥሯዊና ተለምዷዊ እውቀት እንደሚነግረን አራት ዓይነት ስለ ዩኒቨርስ አመጣጥ ሲገመቱ የሚችሉ መላ ምቶች አሉ። እነሱም ቅጽበታዊ ሰውጥ፣ አዝጋሚ ሰውጥ፣ እንዳስ እራሱን በራሱ ማኖር እና በፈጣሪ መምጣቱ የሚሱት ናቸው። የትኛው ሲሆን እንደሚችል እስኪ ተራ በተራ እንመልከተው። ዩኒቨርስን ያስከሰተው ምክንያት አሰው ወይስ የሰውም?

- ዩኒቨርስ ምክንያት የለውም እንዳስ አለ ካልን ፌጣሪ የሰም

ማለታችን ነው።

- ዩኒቨርስ ምክንያት አሰው የሚል መደምደሚያ ላይ ደግሞ ከደረስን ምክንያቱ ፈጣሪ ወይም ሴሳ ስለመሆኑ መሰየት ብቻ ይጠበቅብናል።

- የእኛ ተለምዷዊና ተልጥሮአዊ እውቀት ለምናያቸው ግዙፍ ነገሮች ወይም በአአምሮአችን ልንረዳቸው ለቻልነው ነገሮች ምክንያታቸውን (አስከሳች ኃይል) ማወቅ ይጠይቀናል

ወይም ይፈልጋል።

- በአንጻሩ ለማናያቸው ወይም በአእምሮአችን ለማንረዳቸው ነገሮች ምክንያታቸውን ወይም ምንጫቸውን ለማወቅም ሆነ ለመጠየቅ አንችልም፡፡ ምክንያቱም የማይታወቁ ስለሆነ ስላልታወቁ ነገሮች ማወቅ ወይም ምክንያታቸውን መፊለግ ስለማይቻል ነው፡፡

- ዩኒቨርስ፣ ህዋ፣ ምድር፣ ድንጋይ፣ አፈር፣ ወዘተ የምናያቸው ወይም በአእምሮ የምንረዳቸው ወይም ግዙፍነት ያላቸው ነገሮች ናቸው፡፡ ለምሳሌ የእንጨትና አፈር አመጣጥን በተመለከተ ያስከሰታቸውን የቅርብ ምክንያት (immediate cause) መናገር እንችሳለን፤ ለእንጨቱ ዘር፣ ለአፈሩ ብስባሽ አስከስቷቸዋል ማለት እንችሳለን።

- ታዲያ ይህ የተረዳነውና በመጠኑ የምናየው ዩኒቨርስ የቅርብ

ምክንያቱ ምንድን ነው? ከየት መጣ?

ራሱን በራሱ ያኖረና የነበረ ነው ካልን ለምናያቸው ወይም ለምንረዳቸው ነገሮች ሁሉ ምክንያት አለ፤ የቅርብ ምንጫቸውን እንፌልጋስን ከሚለው የተፈጥሮና የተለምዶ አውቀታችን ጋር የሚጋጭ ነው። ምክንያቱም ዩኒቨርስ የሚታይ ወይም የምንረዳው አካል ሆኖ የቅርብ ምክንያቱን ማግኘት ስላቃተን ብቻ በራሱ ኖሯል ካልን የምክንያት ውጤት ህጉንና ተፈጥሮአዊ አስተሳሰባችንን መሻር ስለሚሆንብን ተቀባይነት የለውም። ስለዚህ ዩኒቨርስ፣ ህዋና ምድር በራሱ የመጣ ፍጥረት ሳይሆን ያስከሰተው ምክንያት (አስከሳች ኃይል) አለ።

ለውጥና የለውጥ መርህ የማይቀየር መሆኑ

- በዩኒቨርስ፣ ህዋና ምድር የሚደረጉ የተለያዩ ለውጦችን ውስዱ።
- ተክሎች ወደ አፈርነት እንዲሁም አፈር ወደ ድንጋይነት መቀየሩ እንደ ጥሩ ምሳሌዎች ሲወሰዱ ይችሳሉ። ሁሉም ለውጦች ሁለት መለያ ባህርያት አሏቸው (1) ሁሉም ለውጦች አንዱ የዩኒቨርስ ክፍል ወደ ሴላው የዩኒቨርስ ክፍል መለወጡን ያመለክታሉ (ተክሎች፣ አፈር ሁለቱም የዩኒቨርስ ክፍል ናቸው፤ ለውጡ ዩኒቨርስ ላይ (ውስጥ) የሚደረግ ነው።) (2) ሁሉም ለውጦች የዩኒቨርስ (የተፈጥሮ ህግ) ውጤቶች ናቸው። የዩኒቨርስ ህግ አካላዊ ወይም ኬሚካላዊ ለውጥ፣ የነገሮች የእርስ በርስ መስተ ኃብር የመሳሰሉትን ይጨምራል።
- ሀሳቡን የበለጠ ግልጽ ለማድረግ የሚከተለውን ተመልከቱ
- 1. አፈር (አንድ የዩኒቨርስ ክፍል) + የዩኒቨርስ ህግ = ድን*ጋ*ይ (ሴላ የዩኒቨርስ ክፍል)
- 2. ተክል (አንድ የዩኒቨርስ ክፍል) + የዩኒቨርስ ህግ = አፌር (ሴሳ የዩኒቨርስ ክፍል)
- ለውጥ እና የሰውጥ መርሆዎች ሳይለወጡ ይኖራሉ። ሁሉም የሚታዩ ወይም በአእምሮ የምንረዳቸው ነገሮች አንድ ዓይነት ለውጥና የሰውጥ መርህ መከተል አሰባቸው። ስለሆነም ዩኒቨርስ ግዙፍነት ያለው እንደመሆነ ድንጋዩና አፈሩን በተገኘበት የለውጥ መርህ ዓይነት ሊከሰት ይገባል።

የአስክሳች ኃይሎ የተወሰነ ክፍል + የአስክሳች ኃይሎ ህግ = ዩኒቨርስ (ሌላ የአስክሳች ኃይሎ ክፍል)

ይህ ለውጥ በጽኑው የዩኒቨርስ አስከሳች ኃይል ላይ (ውስጥ) ሲካሄድ ይገባል። ይህ የሆነበት ምክንያት የሚታዩ ወይም በአእምሮ ልንንነዘባቸው የምንችላቸው ወይም አስከሳች ምክንያት ያላቸው ነገሮች ሁለ በአንድ ዓይነት የለውጥ ጦርህ ሊመሩ ስለሚገባ ነው።

- ዩኒቨርስ፣ ህዋና ምድር በይዘትና በጊዜ ያልተወሰን ነው፣ ይሁንና ያልተወሰነው የአስከሳች ኃይል ክፍል ነው። በአካሳዊ ማንነቱ ሲታይ ቁስ አካል (ዩኒቨርስ) ያልተወሰነ ነው።

- እንዲሁም የሰው ዕውቀት (የመሐንዲሱ ዕውቀት) ነገሮችን አፅንቶና አረጋግቶ ቤት ይሠራል። በተመሳሳይ ሁኔታ ያለ አስክሳች ኃይሉ ዕውቀት ተፈጥሯዊ ህንፃ (ዩኒቨርስ) ተረጋግቶና ፀንቶ ሊኖርና ሲገነባ አይችልም። ዩኒቨርስ የአስክሳች ሃይሉ ክፍልና በአስክሳች ሃይሉ ዕውቀት ወይም ፎርሙላ የመጣ ነው። አስክሳች ሃይሉ አካላዊ ወሰን አልባነት ያለው ብቻ ቢሆን ዩኒቨርስ (ህዋና ምድር) አስቀድሞ አካላዊ ወሰን አልባ ስለሆነ በዚህ ላይ ሴላ ወሰን አልባ አስክሳች ሃይል ቢኖር እኩል ይሆናል እንጂ የሚበልጠው አይሆንም። ስለዚህ አስክሳች ሃይሉ ከአካላዊ ወሰን አልባነት ያለፈ የበላይነት ኖሮት ዩኒቨርስን የራሱ አንድ ክፍል እንዲያደርግ መንፈሳዊ፣ ዕውቀታዊ፣ ጥበባዊ ወሰን አልባነት ሲኖረው ያሻል። በጥበብና በመንፈስ በልጦት አንድ ክፍል ሲያደርገው ዩኒቨርስን እንዳስክስተው እንረዳለን።
  - የፊዚክስ ሕግ ቢኖርም በመሐ*ንዲ*ሱ አ**ጣ**ካይነት <mark>ጥቅም ላይ</mark> ካልዋለ ህንፃ አይ*ገ*ነባም።
  - ዩኒቨርስን ማስገኘት (መፍጠር) የሚችሉ ቀመሮች በተ<mark>ፈጥሮ</mark> ቢኖሩም በአንድ አዋቂ ቀማሪ ጥቅም ላይ ካልዋሉ ተ<mark>ፈጥሯዊ</mark> ህንፃን (ዩኒቨርስ) ሲ*ገ*ነቡ አይችሉም።
  - ዩኒቨርስ በአስከሳች ሃይሉ ቀመር ከአስከሳች ሃይሉ የተወሰነ ክፍል ተፈጥሮ አስከሳች ሃይሉ ሳይ የሚኖር መሆኑን የሰውጥመርህ የማይቀየር መሆኑ ያስረዳናል። የዩኒቨርስ አልጣጠር ስንንምት ከአስከሳች ሃይሉ የተነገሩ ቃላት (የአስከሳች ሃይሉ አንድ ክፍል) ሳይ የዚሁ ሃይል ቀመር ተደምሮበት እሱ ሳይ የሚኖር ሴሳ የአስከሳች ሃይል ክፍል (ዩኒቨርስ) ሲሰራ (ሲፈጠር) ብናስብ እንደ አንድ ምሳሌ ልንወስደው የምንችሰው ሁኔታ ነው።
  - ዩኒቨርስን ያስከሰተ አስከሳች ሃይል ራሱን ወደ ዩኒቨርስነት በአዝጋሚ ወይም በቅፅበታዊ ሰውጥ አይቀይርም፡፡ ሰው በተፈጥሮው አዋቂ ፍጡር ስለሆነ ማሰብ ስለሚችል ራሱን የሚያጠፋው ካበደ ወይም አደጋን ለማስወንድ ሲፊልግ ነው፡፡
  - ስስ አስከሳች ሃይሉ ዕውቀት ተከታዩ አ**ጭር ጣጠቃስ**ያ ይዟል። «አንዳንድ ጊዜ አስቸ*ጋ*ሪ፣ የጣይልታ ጥያቄ፣ ነገር ወይም ጉዳይ ሲያ*ጋ*ጥም ይችሳል። ይህ ሲሆን የተሰያዩ መንገዶችና አጣራጮችን ተከተሰን ጉዳዩን ሰጣቃስል እንሞክራስን።

ቢያንስ ስለ ጉዳዩ ወይም ችግሩ ማስብ፣ መገንዘብ፣ ማየት እንችላለን። ነገር ግን ስለአስከሳች ኃይሉ ያለን ግንዛቤና እውቀት ከዚህ በጣም የተለየ ነው። ስለእሱ የምናውቀው ዩኒቨርስን ማስከሰቱን ከእ**ኖ** እውቀት አንጻር ሲታይ እራሱን በራሱ *ያ*ኖረ መሆኑን ነው። በግማሽ ወይም በጥቂት ሙከራ እሱን ማየትና የሆነ ቀመር (ፎርሙሳ) በመጠቀም ልንደርስበት አንችልም፤ በምክንያታዊነት ብቻ ከመንፈሳዊ መረዳት ውጪ **ማን**ነቱን አናንኘውም። በአእምሮአችን አልፌታ ካለን ከማንኛ ውም እንቆቅልሽ የበለጠ ከባድ ነው። ስለዚህ አስከሳች ኃይሉ ከአእምሮ በላይ ነው እንሳለን። በዓለም ላይ ያሉ እንቆቅልሾች ከአእምሮአችን በሳይ ቢሆኑም በዩኒቨርስ ህግና ቀመር ቁጥጥር ስር ናቸው። ነገር ግን በራሱ ጽኑ የሆነ አስከሳች ኃይል ከምክንያት ውጤት ሀግና ከዩኒቨርስ ቀመር በላይ የሆነ መገኘት ውስጥ ያለ ነው። ስለዚህ አሱን በዓለም ላይ ከከበደንና ካስቸገረን ነገር *ጋር* አኩል ማድረግ የሰብንም። ከዚህ ነገር በእጅጉ ይከብዳል። ይህ አስከሳች ኃይል እንደ ሰው በዩኒቨርስ ቀመር አይንዛም። ሰው በዩኒቨርስ ቀመር እየተመራ ስለሚኖር አክስጅን ካጣ ይሞታል። አስከሳች ኃይሉ ግን እንደዛ አይደለም። ስለዚህ አስከሳች ኃይሉ ከሰው የበለጠ ጥበበኛና አዋቂ ነው። በራሱ ፅንቶ ኖሯል። ምክንያቱም እርሱ ከማንኛውም በዩኒቨርስ ቀመር ከሚኖርና ከሚተዳደር ነገር በላጭ ነው። ሰው ዩኒቨርስ ከሌለ መኖር አይችልም። አስከሳች ኃይሉ ግን ይችላል። ምክንያቱም በዩኒቨርስ ሀልዎት ላይ አልተደገፈምና ነው። ይህችን ዩኒቨርስና ቀመሮቿን ያስንኘ አስከሳች ኃይል ከሰው የበስጠ ፕበብ ያስው ነው። ደግሞም በስውጥ መርህ ወሰን አልባው ዩኒቨርስ የአስከሳች ኃይሉ ክፍል መሆን የሚችለው አስክሳቹ የበሰጠ ጥበብ፣ አውቀት፣ ፍላጎት፣ መንፈስ፣ ወዘተ ኖሮት ይህንን አካላዊ ወሰን አልባነት ያለውን ዩኒቨርስ አንድ ክፍል ሲያደርገው ስለሆነ የምድርና ህዋ አስከሳች ኃይል የሳቀ ጥበብ ያለው ነው። **ዩኒቨርስን ለመ**ንንባት፣ ለመሥራት የተጠቀመባቸው ቀመሮች ያለ አዋቂ (ጥበበኛ) ቀማሪ ዩኒቨርስ የተባለውን ተፈጥሮአዊ ህንጻ ይገነባሱ ብሎ ስለሚያስቸግር አስከሳች ኃይሉ የሳቀ ጥበብ አለው» አስከሳች *ኃ*ይለ· ከሰው[፤] የበለጠ ጥበብ አለው። *አዝጋሚ* ለውጥ ከዝቅተኛ የእውቀት ደረጃ ወደ ከፍተኛ እውቀት ደረጃ የሚያሽ*ጋግር* ስለሆነ ጥበበኛው አስክሳች ኃይል በምንም መልከ፡ ራሱን ዝቅ በማድረግ ወደኋላ አውቀት ወደ

- ምናልባት ዳይኖስር የተባለ እንስሳ ከገፀምድር ጠፍቷል ቢባል ይህ አንዱ የዩኒቨርስ ቅንጣት ክፍል በዩኒቨርስ ቀመር (ሕግ)፣ የመስተጋብር ሕግ እንደአጠቃላይ የዩኒቨርስ መጥፋት ስላልሆነ የአስክሳች ኃይሉ አንዱ ቅንጣት ጠፍቶ እንኳ ቢሆን የአስከሣች ኃይሉን አዝጋሚ ለውጥ የማይነካ ነው። የዳይኖሰሩ መጥፋት ሌሎች የዩኒቨርስ ክፍሎች ወደተሻለ ዕድገት በአዝጋሚ ለውጥ እንዳያድጉ አልክለክለም።
- ጥበበኛው አስከግች ኃይል ሙሉ በሙሉ በቅፅበታዊ ሰውጥ እንዳለ ራሱን በራሱ ወደ ዩኒቨርስነት ቀይሮ ይሆን? በጥበብ የላቀው አስከሳች ኃይል ከዩኒቨርስ ውጪ በማይታየው ዓለም ስላለ የሰው የሞት ህግ አይሰራበትም። ሰው እንኳን በጓብደት ወይም አደጋ ለማስወገድ ራሱን ካላጠፋ ከሰው የላቀ ጥበብ ያለው አስከሳች ኃይል እንዴት ራሱን አጥፍቶ ማንነቱን ሙሉ በሙሉ ሰውጥ ወደ አነሰ እውቀት ደረጃ ወይም ዩኒቨርስነት እና ሰውነት ይቀየራል? ይህ አስከሳቹ ኃይል ራሱን በራሱ በማኖሩ በዚህ ብቃቱ ባዶ ነገር ላይ የመገኘት ችሎታ ስላለው ዩኒቨርስ ቢኖርም ባይኖርም መኖር ይችላል።

የእውነት እና ራስን የመቻል ፍላጎት መርህ

- እውነት ካለች አንድ መለያ አላት። ፍጥረት ሁሉ ይህችን እውነት ይፈል*ጋታ*ል።

- ራስን ወደ መቻል ማደግ የፍጥረትና የሀይወት ልማድ

ፍላንትና ሥርዓት ነው።

- እንስሳት ወሳጆቻቸውን (ፈጣሪዎቻቸውን) ለመሆን ይጥራሱ፤ ወሳጆቻቸውን ሆነው ለማለፍ ወደዚያ ደረጃ ያድ*ጋ*ሉ።

- ስዎች ከቤተሰባዊ ኢኮኖሚያዊ ጥንኝነት ተሳቀው ራሳቸውን

ችለው ለመኖር ይተ*ጋ*ሉ።

- ሰዎች በሥነ-ልቦና ረንድ ፍፁም ወደ ሆነ ወደሚያረካ ደረጃ መጓዝ ይፈልጋሉ፤ በሞራልም ስማደግ ይሞክራሉ።ነንር ግን አንዱ ደረጃ ሳይ ሲደርሱ ወደ ሴሳ ፍፁም ብቃት ማደግ ይፈልጋሉ።

- ሁልጊዜም የፍጥረት አካሄድ ወሳጁን (ፌጣሪውን) አያየ

ወደዘ*ያው መገስገ*ስና አሰ· ያደረገውን ማድረግ ነው።

- ሰው ብቃት ያለውንና ክፍተኛ አውቀት ደረጃ ያለውን ሞኤል ያደር*ጋ*ል፡፡ በሥነምግባር፣ በሥነ ልቦና፣ በሥነ-ጥበብ ስለማይታይ ዕውቀቱ ሞኤል የሚያደርገው የማይታይ መስፈርት አለ። ሞኤል ያደረገው ሰው ብቃት ላይ ሲደርስ ሌላ ፍፁማዊነት ያምረዋል። ይህ ደግሞ የማይደረስበት የማይታይ ፍፁማዊ የዕውቀት ሞኤል መኖሩን ያሳያል።

- ፍጥረት ሁሉ ራሱን ወደ መቻል የሚገሰግስ ከሆነ የዚህ ሁሉ ግዙፍ ዓለም ምንጭ ራሱን የቻለ እና ራሱን ያኖረ መሆን አለበት። ምክንያቱም እውነት ራሷን በራሷ የማትጋጭ ስለሆነች አስከሳች ኃይሉም ይህችን እውነት ሊከተል ስለሚገባ ራሱን በራሱ ያኖረ መሆን አለበት።

- ካልሆነማ ከባዶ ነገር ላይ እንኤት ይሄ ግዙፍ ዩኒቨርስ መጣ? በባዶ ነገር ላይ ራሱን ችሎ የመኖር ብቃት ያ<mark>ለው</mark> ፌጣሪ ነበር፡፡ ስለዚህ ዩኒቨርስ ቢኖርም ባይኖርም ባዶ <mark>ነገር</mark> ሳይም ሳይቀር መኖር ይችላል፡፡

የሰው ጥበብና የአስክሳች ኃይ<mark>ሱ ጥበብ በንጽጽር</mark> ሲታይ

- ብዘ· ጊዜ ያላየነው አስከሳች ሃይል እንዴት ይሄን ትልቅ ወሰን አልባ አካል ዩኒቨርስን ይፈጥረዋል ብለን እንጠይቃለን።
- መልሱ ኢንጂነር በዕውቀቱ ከዩኒቨርስ **ማቴሪያል ተጠቅሞ** የሚታይ ህንፃ ከሠራ የማይታየው አስከሳች ኃይል በማይታይ ዕውቀቱ ዩኒቨርስን ቢሠራ **ምን ያስገርማል?** በሚታየው ዓለም ዕውቀት ከማቴሪያል ጋር ሆኖ ህንፃ ከሠራ በማይታየው ዓለም ዕውቀት ብቻውን (በቃል) ዩኒቨርስን ቢፈጥር ምን ያስገርማል?
- ከሰው አፍ በሰውነቱ ቀመር አማካይነት ምራቅ ይፈጠራል። ምራቁን እጃ ላይ መያዝ ይችላል። ሁኔታዎች ካላከሰሙት ምራቁ ለብዙ ጊዜ ይቆያል። ይህ ከሆነ ለፈጣሪ ይህች ዓለም የዚህን ያህል ቀላል ከሆነችስ? ወይም በእጅ የምትያዝ ኳስ ከሆነችስ? የዚህ ዓለም ግዙፍነት ከኛ አንፃር ስለምናየው ቢሆንስ?
- ምናልባት ለአንዲት ጉንዳን አንድ ጠባብ ከተ**ጣ** ብታይ ስፊ ሆኖ እንደ*ሚታያት* ይህም ዓለም ሰፊነቱ <mark>ከኛ አንፃር</mark> እንጂ ከፈጣሪ አንፃር ባይሆንስ?
- ሰው በጥበቡ አንድ ቦታ ላይ ሆኖ ዓለምን በሳተላይት ያያል። ታዲያ የማይታየው ፈጣሪ በአንድ ጊዜ የሰዎችን ሁሉ ልብና ኩላሊትን ቢመረምር ምን ይገርማል?

- ሰው በቅፅበት መዓት ነገር የሚሠራ ኮምፒዩተር ከሠራ የማይታየው ልጣሪ በቅፅበት በቃሉ ዓለምን ቢልጥርስ ምን ይገርጣል?

2.2.3 የፍቅር አስተሣሠብ

ይህ የዩኒቨርስ፣ ህዋና ምድር፣ የሚታዩ እና የማይታዩ ነገሮች አፈጣጠር መሳ ምት (hypothesis) ነው።

ወይም በአጭሩ ስለዓለም አመጣጥ ግምት ሊሰጥ የሚችል ነው።

ሀ. የፍቅር አስፌሳጊነት

- ፍቅር ሲሞት (ያለውን ማንነቱን በሰጠ ጊዜ) ሌላ አኩል የሆነ ፍቅር አምኃበ አልቦ (ባዶ ነገር) ላይ ይፈጥራል።
- ፍቅር ሁልጊዜ ሕያው ነው።
- ፍቅር ሞተ ማስት ያስውን ማንነቱን እሰ·ነቱን ስሌላ ሰጠ ማስት ነው።
- ፍቅር ደግ ከመሆኑ አንፃር ሴሎች ፍጥረቶች የሚያልፉበትን የዕድገት ደረጃ ለመ*ጋ*ራት ሲል ሳይሞት /ራሱን ሳይሰጥ/ የተመሰነ ጊዜ ይቆያል። ይህ የመቆያ ጊዜ የህያውነቱ ጊዜ ይባሳል።

በህያውነቱ፣ በእድገቱ፣ በመቆያው ጊዜ ፍቅር ነፀብራቆችን ይሠራል። በሞተ ጊዜ ደግሞ እኩል የሆነ ንጹህ ፍቅር ያስንኛል።

- ህዝቦች፣ አገሮችና ሰዎች በፍቅር፣ በትብብር እና በመረዳዳት አብረው ይኖራሉ።
- ተከባብሮና ተፋቅሮ መኖር ህይወት ያለውም ሆነ የሌለው ፍጥረት ሕልውና መሠረት ነው።

አንዳንድ ጊዜ ግጭት እንኳ ቢነሳ ለቀጣዩ የሰዎችና የሕ**ዝቦች** ግንኙነት የበለጠ ፍቅር ለማምጣት ችግር ልጣሪውን (አስ<mark>ጊውን)</mark> ለማስወንድ ተብሎ የሚደረግ ነው፡፡ ግጭት በዳዩ**ን በማስወንድ** ተበዳዮች ፍቅራቸውን የበለጠ ለማሳደግ የሚልጽሙት ተ**ግባር** ነው፡፡

- *ግጭት* የተከበረውን ፍቅር የበ<mark>ለጠ ለ</mark>ማጠና<mark>ክር የሚደረግ</mark> ጥረት ነው፡፡
- ይህ ዓለም ህዋና ምድር ያለፍቅር መኖር ካልቻለ **ጣን**ነቱ ፍቅር ከሆነ ምናልባትም የፍቅር ነፀብራቅና ውጤት <mark>ሲሆን</mark> ይችላል።

ስ. ጠጣር፣ ፈሳሽ፣ *ጋዝ፣ ጊዜ፣ ሁኔታዎች የተባሎትና* ነፀብራቶች *እን*ዴት ተፈጠሩ? ግምታዊ መሳ ምት

- እንዳልነው ፍቅር ሁለት ሂደቶች አሉት የሕያውነት እና የሞት ሂደቶች በሕያውነት ጊዜው ነፀብራቅ /reflection/ ብቻ ይሬጥራል።
- ከዝቅተኛው እስከሞት ጊዜው ፍቅር ጊዜ፣ ሁኔታ፣ ጠጣር፣ ፈሳሽ፣ ጋዝ የተባሉ ነፀብራቆችን ይፈጥራል።

ሐ. **የፍቅር ዘሳሰማዊነት** (ሳ*ያቋርጥ መ*ባዛት)

- ፍቅር ባዶ ነገር ላይ የመኖር ብቃት አለው።
- ሞቶ እያስ ሀያው ነው።
- ወደ ባዶነት በምት የተቀየረ ሲመስለን እንኳ ፍቅር ግን ሌላ ፍቅር ፈጥሯል።
- ይህ ዓለም ከመፈጠሩ በፊት (በመጀመሪያ) ሊኖር የሚችለው ወይ ባዶ ነገር ነው ወይም የሆነ ነገር ነው።
- ባዶ ነገር ኖሮ ከሆነ በሱ ላይ ፍቅር የመኖር ብቃት ስላሰው ፍቅር ነበረበት ማለት ነው።

- የሆነ ነገር ከነበረ ደግሞ ይህ የሆነ ነገር የፍቅር ነጸብራቅ ነበር። ያ ማለት ከዚያ በፊት ፍቅር መኖሩን እና ነጸብራቅ መፍጠሩን ያሳያል ማለት ነው።
- ያ የሆነ ነገር ሙቅ የአየር ኳስ /Ball of hot gas/ ወይም ሴላ ሊሆን ይችላል፤ የነፀብራቅ መኖር የፍቅር መኖርን ያስረዳል::
- አሜባ ራስ·ን ክፍሎ በመራባት /Binary Fission/ ይባዛል (ይራባል)፡፡
- አሜባን በማይክሮስኮፕ ማየት እንችላለን፤ ፍቅርን ግን ፡ አናየውም።
- የምናየውና የሚሞተው አሜባ ራሱን በመክፌል (በሞት) ካባዛ እንዴት የማይታየው ፍቅር በሞት ራሱን እያባዛ ለዘላሰም አይቀጥልም።
- እፉኝት በመሞቷ ብዙ ልጆች ከወሰደች እንዴት የማይታየው ረቂቁ የማይሞተው ፍቅር በሞት ራሱን አያባዛም።
- ፍቅር ሲሞት ሴላ እኩል የሆነ (ወንድም ፍቅር) ይፈጥራል። ይህ የተፈጠረው ወንድም ፍቅር ደግሞ የሕያውንቱን ጊዜ ጨርሶ ሲሞት ሴላ እኩል ፍቅር (ወንድም ፍቅር) ይፈጥራል፤ መጪውም ፍቅር እንደዛው ሳያቋርጥ እየተባዛ ይቀጥላል።
- የፍቅር ነፀብራቅ ህዋ፣ ምድር፣ ጊዜ ያልተወሰኑ (የማያልቁ) - የሆኑት ፍቅር ስዘሳለም ስለሚባዛ ነው፡፡
- የፍቅር ተልዋሮው ሴሎችን መውደድ ነው።
- ፍቅር ከሞተ ደግሞ ሌሎች የሚወዳቸውን ሲያጡ ነው። ስለዚህ ሌሎች ፍቅር *እንዳያ*ጡ በማሰብ ለዘለዓስም ይኖራል።
- አንድ ሰው ለሴሳው ቢሞት በሕይወት ያለው ሰው ሲኖር የቻለው ሟቹ ስለሞተለት ነው። በሕይወት ያለው ሰው (1) ለሴሳው መሞትን ተምሯል (2) ሟቹ በመሞቱ በሕይወት ያለው ሰው ውድድር ቀርቶለት በደስታ ይኖራል። የአፍቃሪ መሞት ፍቅርን

በሕይወት ላሱት የሚያበዛ እና መኖራቸውን የሚያስፋ ከሆነ እንዴት የማይታየው ፍቅር በመሞቱ ራሱን አያበዛም? ፍቅር በሰው ምት የሚጨምር ከሆነ የማይታየው ፍቅር በባዶ ነገር ወይም በሞተ ነገር ላይ የመኖር ብቃት ቢኖረው ምን ይገርማል።

መ. ጊዜ እንኤት ተፈጠረ?

- ጊዜ ከፍቅር *ጋ*ር አብሮ የሚሠራ ጓደኛ ነበር።
- **ፍቅር ምንም ነገር** ላይ (ባዶ ነገር ላይ) ስለሚኖር ጊዜም አብሮ ነበር።
- ፍቅር ሁልጊዜ እየተራባ ስለሚኖር ለመራቢያ (ለመባዣ) ጊዜን ይጠቀም ነበር። ጊዜ በምቾት፣ በደስታና በሰሳም ክፍቅር በተሻለ ሁኔታ ይፈሳል፤ ጊዜ የፍቅር ነፀብራቅ ነው። ፍቅር ለመሞትና ለሕያውነቱ ቆይታ የተጠቀመበት ጊዜን ነው።
- ጊዜ ከሌሎች ነፀብራቆች (ቦታ፣ ምድር፣ ሕዋ፣ ሁኔታ ጋር) አብሮ ይሠራል። ስለዚህ ጊዜ ፍቅርን አንተ ከኔ ጋር እየሠራህ እኔን ብቸኛ አደረከኝ ብሎ ሊከሰው አይችልም። ፍቅር ላንተም እኮ ቦታና ሁኔታን በነፀብራቅ (reflection) ፈጥፊልሃለሁ ይለዋል።

ሠ. የፍቅር አውቀት

- ሁ<mark>ሱም ነገሮች</mark> የእሱ ነፀብራቅ ስለሆኑ ፍቅር ስለሁሱም ያውቃል። (ስለጊዜ፣ ቦታ፣ ሕዋ ወዘተ ያውቃል)
- ቀዳሚ ፍቅር (ፍቅር ለዘሳሰም ስሰሚኖር ቀዳሚ ፍቅር የሚባል የሰም፤ ቀዳሚ ፍቅር የተባሰው ለአነ*ጋገ*ርና ለመግባባት ተብሎ ነው) ከሚባዛው ወንድም ፍቅር እከል ስሰሆነ የትናንቱንም የአሁኑንም የወደፊቱንም እከል እውቀት አለው።
- ፍቅር ራስ ወዳድ አይደለም፤ ራስ ወዳድ ቢሆን ኖሮ ራሱን ብቻ ባየ ነበር። ራስ ወዳድ የሆኑ ፍጡሮች እራሳቸውን ብቻ አንጅ ሴላውን ማየት አይወዱም፤ ነገር ግን ፍቅር ራስ ወዳድ ስላልሆነ ነፀብራቅ ፈጥሮ እነሱን ይመለከት ጀመር።
- ነፀብራቶች (ፈሳሽ፣ ጠጣር፣ *ጋዝ፣ ጊዜ፣ ሁኔታ፣ ሕዋ፣ ምድር፣* ወዘተ) ለምን ፈጠርከን ሲሉ አይችሉም። ምክንያቱም ሁሉም ውስጥ የፍቅር ሕያውነት፣ ማንነት (ስጦታ) ስለአለና

እሱ ሳያቋርጥ እየሞተ እያስ እነሱ ግን ፀንተው ያለሞት ስለሚኖሩ በተሻለ ምቾትና ደስታ ያሉ ስለሆነ ፍቅርን መክሰስ አይችሉም።

- አንዱ ነፀብራቅ ከሴሳው *ጋር የመ*ደ*ጋገ*ፍ፣ መረዳዳትና መስተ*ጋ*ብር የፌጠረው ሁሉም ውስጥ የ*ጋ*ራ ፍቅር ስሳለ ነው።
- ስስዚህ ሁሉም ነገር ውስጥ የፍቅር ማንነት ስለአለ ፍቅር ሁሉን አዋቂ ሲሆን እየተባዛ ሰለሚቀጥል ስዘሰዓለም ኗሪ ነው።

ምዕራፍ ሦስት

ዘሰዓለም (የዘለዓለም ሕይወት) - እውነት ወይስ ተረት?

- የዘሳስም ሕይወት አስ ወይስ የሰም የሚሰው እግዚአብሔር አስ ወይስ የሰም እንደሚሰው እኩል አጠያያቂና ከባድ ጥያቄ ነው።
- *ሁስቱ ጥያቄዎች ተያያ*ዥነት አሳቸው።
- ሰዎች የሰማዩን ማን አየው በማስት በኃይማኖታቸውም ሆነ በኮሯቸው ከሞት በኃላ ስላስው ሕይወት እርግጠኛ ባለመሆናቸው ከምክንያታዊነት አንፃር ይህንን ጉዳይ ለማስረዳት መሞክሩ ተገቢ ሆኖ ተገኝቷል።

3.1. የነፍስና የመንፌስ የማወቅና የመረዳት ችሎታ መርህ

- <mark>የሰው ልጅ ዩኒቨር</mark>ስ ፣ ህዋና ፕላኔቶች ወይም ጊዜ ሳ*ያ*ቋርጡ <mark>ለዘለዓለም እንደሚ</mark>ቀጥሉ ማስተዋል ይችላል።
- ሰው ማወቅና መገንዘብ የሚችለው በነፍስና በመንፈሱ ነው። በሥጋው ማወቅ ቢችል ኖሮ ነፍስና መንፈሱ ክተለዩት በኋላ ሥጋ ዕውቀት ሲኖረው እናይ ነበር።
- ተልጥሯዊ ወይም ልጣዳዊ ዕውቀት እንደሚነግረን ስለ አንድ ነገር ወይም ሰው ጣወቅና መረዳት የሚቻለው ከእርሱ *ጋር* አብረን ስንኖር ወይም ግንኙነት ጣድረግ ስንችል ነው።
- **የኛ ነፍስ**ና መንፈስ በ**ሕርግጠ**ኛነት ጊዜ የማያቋርጥ ዘለዓለማዊ መሆኑን ወይም ዩኒቨርስና *ሕንቅስቃ*ሴው ዘለዓለማዊ መሆኑን ያው*ቃ*ሉ።
- ታዲያ የሰው ነፍስና መንፌስ ከሞት በኃላ ለዘላለም የማይኖሩ ወይም ግንኙነት የማይኖራቸው ከሆነ እንዴት ስለጊዜ ወይም ዩኒቨርስ ዘላለማዊነት ሊያውቁ ቻሉ? አብሪው ለዘላለም የማይኖሩ ወይም ግንኙነት የማያደርጉ ከሆነ ስለዘላለም ሊያውቁ ስለማይችሉ የግድ ነፍስና መንፌስ ለዘላለም ነዋሪ ናቸው። ስለዚህ ነው አብሪው ለዘላለም በመኖር ስለጊዜ ወይም ዩኒቨርስ ዘላለማዊነት ያወቁት።

ስሰሆነም ሰው ከሞት በኋላ የሚጠብቀውን ዘላሰማዊነት ያወቁት በምክንያታዊነት ወይም የነገን በማወቅ ችሎታ ወይንም በትንቢት ሊሆን ይችላል የሚል ክርክር ቢነሳ ምን መልስ ማስጠት ይቻላል?

- እንደሚታወቀው ነገ የማይታወቅ ነው፤ ስለነገ አርግጠኞች ሳንሆን እንኖራለን ፤ነገ መልካም ወይም መጥፎ ሊሆን ይችላል፤ ነገ ያልጨበጥነው ስለሆነ ሙትና ሕያውነት የሌለው ነው።
- የሰው ነፍስና መንፈስ በሙቱ ነገ ላይ የትንቢት ወይም የምክንያታዊነት ሃይል አላቸው። አካሉ ግን አይተነብይም ወይም ምክንያታዊነት አይሰጥም። የነፍስና የመንፈስ ዕውቀት ትንቢትና ምክንያት ማስቀመጫ ከመሆኑ በቀር ወይም እነሱ የሚያዙትን ከማድረግ በቀር አካል ሌላ የጎላ ተግባር የለውም ። አካል ቢተነብይ ኖሮ ዛሬ እየተነበየ ነገ ላይ ሄዶ በታየ ነበር። ነፍስና መንፈስ የሚተነብዩት አካል የሞተ ያህል ሆኖ ነው።
- በተመሳሳይ ሁኔታ አካል ስለነገ ሳያውቅ /ሙት ሆኖ እያለ/ ነፍስና መንፈስ ባሳየነውና ባሳወቅነው ነገ ወይም በሙቱ ነገ ሳይ ከተነበዩ አካል በእርግጥ ሲሞትና ሲለይ ስለነገ የማወቃቸው ብቃት እንዴት አብሯቸው አይቀጥልም? በሥጋ መሰየት፣መሞትስ እንዴት ዘሳለማዊነታቸውን ያቆማል? ነፍስና መንፈስ ሲተነብዩ ወይም ምክንያታዊ ነገር ሲናገሩ አካላችን ያንት ከማስተላለፍ በቀር ምንም አያደርግም።
- በወደፊቱ ሳይ አካሳችን ዕውቀትና የበሳይነት ቢኖረው ኖሮ ዛሬ ሳይ ሆኖ ስለነን ሲነንር እንዳስ ሄዶ ነን ሳይ ባየነው ነበር። ስለሆነም የአካል መሞት ዘሳለማዊነት የሌለ መሆኑን የሚያስረዳ አይደለም።
- በተጨማሪም ስለማይታወቅ ነገር መተንበይ ወይም ምክንያት መስጠት አይቻልም። ስለማናውቀው ወይም ስለማንረዳው ነገር አእምሯችን ምክንያታዊነት ወይም ትንቢት ሲያመጣ አይችልም። ካመጣም አናውቀውምና ልንረዳው አንችልም። ትንቢት የሚነገረው ወይም ምክንያታዊነት የሚሰጠው ወደፊት

ስለሚሆን ስለሚኖር ነገር ነው፡፡ ስለዚህ ነፍስና መንፈስ ስለዘላለም የሚያውቁት ወይም ስለ ነገ የሚታነብዩት የወደራቱን ስለሚያውቁት ነው፡፡ ስለሆነም ይህንን የተረዱት አብረው ስለሚኖሩ ወይም ግንኙነት ለዘላለም ስለሚያደረጉ ነው፡፡ ስለዚህ ነፍስና መንፈስ ከሞት በኋላ ዘላለማዊ ናቸው ወይም ከሞት በኋላ የዘላለም ህይወት አለ፡፡

3.2 የነፍስና የመንፈስ ዕውቀት የመሸከም ብቃት መርህ

- ማንኛውም ነገር የሚይዘው የሚችለውን ያህል ነገር ነው፡፡ ለምሳሌ አንድ ጠርሙስ ውሃ መያዝ የሚችል የፕሳስቲክ ጠርሙስ ችሎታ ይህንኑ መያዝ ነው፡፡ ከሚችለው ውሃ መጠን በሳይ እንዲይዝ ቢገደድ ይፈነዳል፡፡
- በተመሳሳይ ሁኔታ ህይወት ባላቸው ፍጥረታት ነፍስ ውስጥ የተቀመጠው የሚችሉትን ያህል ዕውቀት ነው። የአንበሳ ደመ ነፍስ ያላት ብቃት ታዳኝን መጉዳትና መግደል ጠላትን ማጥቃት እንጂ ሂሳብ መሥራት አይደለም።
- የሰው ነፍስና መንፌስ ትሎታ ተቆጥረው የማያልቁ ሀሳቦችን ጭብጦችን ማሰብ ነው፡፡ ለምሳሌ ተቆጥሮ ስለማያልቅ ቁጥር 1፣2፣3 ......፤ ሊደረስበት ስለማይቻልና ስለማያበቃ ዘላለም ማሰብ ይችላሉ፡፡
- ትፍስና መንፌስ ለዘላለም ኗሪ ሳይሆኑ በሞት ምክንያት ዕድሜያቸው የሚያበቃ ቢሆን ኖሮ/ ለአጭር ዕድሜ ኗሪዎች ቢሆኑ ኖሮ/ ከአቅጣቸው በሳይ ዘሳለማዊ ሃሳብና ተቆጥሮ የማያልቅ ሀሳብ ባልተሽከሙ ነበር። ልክ እንደ እንሰሶች ነፍስ ምድራዊ ነገር ብቻ ባሰቡ ነበር። ልክ እንሰሶች ስለሰማያዊ ነገርና ፅድቅ እንደማያስቡ ሁሉ ሰዎች በምድራዊ ሃሳብ ብቻ በተመሰኑ ነበር። ዘላለማዊ አጀንዳን የሰው ነፍስና መንፌስ መሽከጣቸው እንደ እንሰሳ ነፍስ በምድር ብቻ (የሚያከትሙ አለመሆናቸውን ያሳያል። ዘላለማዊ ሀሳብ ለማሰብ የሰው ነፍስና መንፌስ ከሞት በኋላ ለዘላለም ኗሪ መሆን አለባቸው።

- አንድ ቤት ውስጥ መክተት የሚቻለው *ዕቃ* አቅሙ ልክ ድረስ ብቻ ነው። በቤቱ ውስጥ ከአቅሙ በላይ *ዕቃ* ብናስ*ገ*ባ ቤቱ ይፋርሳል።
- የሰው ነፍስና መንፈስ የዕውቀት ማስቀመጫ ቤቶች ናቸው።
- እነሱ ውስጥ የተቀመጠው ዕውቀት ከሚችሉት በላይ ቢሆን ኖሮ በጠፉ/በፌረስ-/ነበር። ነፍስና መንፌስ ምድር ላይ ብቻ ኗሪና ከሞት በኃላ የማይኖሩ ከሆነ ስለዘላለም ዕውቀት ውስጣቸው ሲቀመጥ አይችልም ነበር ፣ምክንያቱም ከሚችሉት በላይ ይሆንባቸው ስለነበር ስለሚያፌርሳቸው ነው። ስለሆነም ከሞት በኋላ ዘላለማዊ ህይወት አለ።